

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. 34
728 81 Ostrava 1

Ke sp. zn. KSOS 25 INS 10525 / 2016
32 Icm 2342/2017

V Brně dne 21. 8. 2017

Žalobce: **Ing. Lee Louda**, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, PSČ 110 00 Praha 1, **insolvenční správce dlužníka OKD, a.s.**, IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06 (dále také jen „**insolvenční správce**“)

Právně zastoupen: **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování **DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář**, Brno, Hlinky 118, PSČ 603 00, datová schránka: mcbpt3u

Žalovaný: **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna**, IČ: 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00, Ostrava – Vítkovice

Vyjádření žalobce k výzvě insolvenčního soudu

Podepsáno elektronicky
Zasláno datovou schránkou

I. Úvod

1. Dne 10. 8. 2017 bylo žalobci doručeno usnesení shora nadepsaného soudu ze dne 3. 8. 2017, č.j. 32 ICM 2342/2017-23, ve kterém žalobce vyzývá, aby doplnil svá skutková tvrzení tak, že uvede, o jaké částky zdravotního pojištění zaplacené dlužníkem OKD, a.s. žalované se konkrétně jednalo, tj. zda se jednalo o pojistné hrazené zaměstnavatelem nebo o pojistné hrazené zaměstnancem, které odvádí zaměstnavatel srážkou ze mzdy zaměstnance a v jaké výši bylo toto konkrétní pojistné hrazeno (dále jen „**Usnesení**“). Žalobce tímto ve lhůtě vyhovuje uvedené výzvě (Usnesení) soudu a předkládá tímto své vyjádření k Usnesení. Slova uvozená velkým počátečním písmenem mají stejný význam, jak je definován v odpůřčí žalobě ze dne 5. 5. 2017.

II. Vyjádření žalobce

2. Žalobce tímto sděluje, že ze strany Dlužníka OKD byla odvedena pouze část pojistného na zdravotní pojištění, která odpovídá části pojistného odváděné Dlužníkem za zaměstnance, dovoluje si však uvést, že tyto Platby **byly uhrazeny z majetkové podstaty Dlužníka**. Pojistné odváděné za zaměstnance bylo hrazeno z majetkové podstaty Dlužníka, stejně jako kterákoli jiná platba (ať už mzdy, platby dodavatelům nebo cokoli jiného), která z majetkové podstaty Dlužníka odešla.
3. Ze skutečnosti, že část pojistného je odváděna za zaměstnance, nelze jakkoli dojít k závěru, že by jakákoli část peněžních prostředků Dlužníka nebyla součástí majetkové podstaty. Je třeba zdůraznit, že Platby **nebyly provedeny z prostředků zaměstnanců**, nýbrž z prostředků Dlužníka, jedná se o majetek, který až do provedení Plateb nebyl oddělen z majetkové podstaty Dlužníka.
4. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětné Platby byly uhrazeny z bankovních účtů Dlužníka, je nezbytné zabývat se povahou prostředků uložených na bankovních účtech.
5. Ve svém rozsudku ze dne 10.11.2004, sp.zn. 35 Odo 801/2002, který byl publikován i ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek NS pod číslem 50/2006, se Nejvyšší soud posouzením peněžních prostředků zabýval, když uvedl: „*Peněžní prostředky na účtu vedeném peněžním ústavem na základě smlouvy o běžném účtu nebo na základě smlouvy o vkladovém účtu z tohoto pohledu nejsou v majetku majitele účtu, v jehož prospěch byl tento účet zřízen, nýbrž v majetku peněžního ústavu. Oprávnění majitele účtu, spočívající v tom, aby na základě jeho příkazu byly vyplaceny peněžní prostředky z účtu u peněžního ústavu, totiž představuje, jak výše uvedeno, pouze pohledávku z účtu u peněžního ústavu. Jinak řečeno, nejde o „věc“, nýbrž o „nárok majitele účtu na výplatu peněžních prostředků z tohoto účtu“ (pohledávku z účtu) při splnění sjednaných podmínek. Z výše uvedeného vyplývá mimo jiné to, že je nerozhodné, komu náležely peněžní prostředky uložené na účet (vyjma účelově určených prostředků podle § 310 o. s. ř.), **podstatná z tohoto hlediska je jediná skutečnost, kdo je majitelem účtu, neboť jediná on má pohledávku z účtu u peněžního ústavu.**“*
6. K otázce, komu svědčí dispoziční oprávnění k peněžním prostředkům uloženým na běžném účtu, se Nejvyšší soud ČR výstižně vyjádřil i např. ve svém rozsudku ze dne 18.10.2007, sp.zn. 21 Cdo 1219/2006: „*Na základě smlouvy o běžném nebo vkladovém účtu je peněžní ústav povinen přijmout na účet peněžité vklady učiněné majitelem účtu nebo platby uskutečněné v jeho prospěch bez zřetele k tomu, kdo je majitelem peněžních prostředků, které se tímto způsobem na účet ukládají. Při provádění výplat z účtu se **peněžní ústav řídí pokyny (event. písemnými příkazy) majitele účtu**; skutečnost, kdo byl majitelem peněžních prostředků uložených na účtu, tu opět není významná. Uzavřením smlouvy vzniká mezi peněžním ústavem a majitelem účtu dvoustranný závazkový právní vztah, který je mimo jiné charakterizován tím, že peněžní ústav je **povinen přijímat na účet peněžité vklady nebo***

platby uskutečněné ve prospěch majitele účtu a ze zůstatku účtu platit úroky, že majitel vkladového účtu je povinen vložit na účet peněžní prostředky a přenechat jejich využití peněžnímu ústavu, že peněžní ústav je **povinen** podle písemného příkazu majitele běžného účtu nebo při splnění podmínek stanovených ve smlouvě mu **vyplatit požadovanou částku nebo uskutečnit jeho jménem platby jím určeným osobám**, že peněžní ústav je povinen po uplynutí sjednané doby nebo po účinnosti výpovědi vyplatit majiteli vkladového účtu uvolněné peněžní prostředky a že peněžní ústav je povinen po zániku smlouvy vyplatit majiteli účtu zůstatek účtu. Za "**majitele účtu**" je třeba z pohledu ustanovení obchodního zákoníku o běžném a vkladovém účtu považovat **osobu, pro kterou peněžní ústav zřídil na základě smlouvy účet.**"

7. Uhrazením Plateb tak fakticky došlo k tomu, že příslušná banka ze svého majetku poskytla peněžité plnění ve prospěch žalované a Dlužníkovy pohledávky za bankou tak byla snížena o výši tohoto plnění. Vzhledem k výše uvedené judikatuře je majitelem pohledávky vždy osoba, pro kterou banka zřídila příslušný účet na základě smlouvy o běžném účtu. Nelze tak dovozovat, že „část“ pohledávky z účtu Dlužníka za bankou byla v majetku jednotlivých zaměstnanců.
8. Odlišný závěr by však nebyl dán ani v případě, že by byly Platby uhrazeny v hotovosti, když lze odkázat na Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 12. 2005, sp. zn. 29 Odo 1005/2003:

„V právní teorii rovněž není pochyb o tom, že věci v právním smyslu (a to - v intencích § 119 odst. 1 obč. zák. - věci movitou) jsou i peníze jako zákonné platidlo. Jde o věci určené druhově (jež se neurčují počtem platidel, nýbrž počtem peněžních jednotek těmito platidly vyjádřených).

Myslitelné však je i jednotlivé určení peněz (např. úschova bankovek určených jejich čísly, mince ve sbírce apod.) - srov. k tomu v právní teorii např. Knapp., V. a kol.: Občanské právo hmotné. Svazek L, 1. vydání, Praha, CODEX 1995, str. 146. Stejně tak se ovšem nepochybuje o tom, že ochranu vlastnického práva k penězům proti tomu, kdo je neoprávněně zadržuje, lze vlastníku přiznat, jen jde-li o peníze jednotlivě určitelné (individualizovatelné) a tím, jak jsou označeny, v majetku toho, kdo je vlastníku zadržuje, rozpoznatelné.“ na základě této skutečnosti Nejvyšší soud ČR dospívá k závěru „V konkursu vedeném na majetek banky se osoba, která bance svěřila peněžní prostředky za účelem uskutečnění platebního styku, nebo osoba, která bance svěřila peněžní prostředky jako vklad, nemůže domáhat vrácení těchto peněz vylučovací žalobou podle § 19 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů, z titulu vlastnického práva; jde o pohledávku, která musí být přihlášena do konkursu postupem podle § 20 a násl. uvedeného zákona.“

9. Analogickou interpretací citovaného rozsudku se nezbytně musí dojít k závěru, že ani peněžní prostředky v majetkové podstatě nelze jakkoli dělit, a určovat, že snad část prostředků je ve vlastnictví jiné osoby, když druhově určené věci (peněžní prostředky) nelze v majetku rozpoznat.
10. Platbami tak bylo z majetkové podstaty Dlužníka (nikoliv z prostředků zaměstnanců) poskytnuto peněžité plnění, a to v rozporu s ustanovením § 111 InsZ a jako takové je vůči věřitelům neúčinné a musí být do majetkové podstaty vráceno. Pohledávka žalovaného měla být v souladu s insolvenčním zákonem přihlášena.

III.

Výše pojistného

11. V návaznosti na Usnesení soudu ohledně výše, v jaké bylo pojistné na zdravotní pojištění, která odpovídá části pojistného odváděné Dlužníkem za zaměstnance, hrazeno, žalobce plně odkazuje na svůj návrh ze dne 5. 5. 2016, bod 3. (i) – (vii), kdy se jedná celkově o částku 655.722,- Kč, přičemž k těmto Platbám jako důkaz připojil i výpisy z bankového účtu

Dlužníka č. 1727047349/0800, č. 1686578329/0800, č. 5647022/0800, č. 1650748349/0800, č. 1641387369/0800, č. 1720679319/0800, to vše ze dne 19. 5. 2016, proto rovněž na tyto žalobce v plném rozsahu odkazuje.

IV. Závěr

12. Platby byly **uhrazeny z majetkové podstaty Dlužníka**, když závěr, že se jednalo o prostředky kohokoli jiného, nelze vzhledem k výše uvedenému přijmout.
13. **Vzhledem k výše uvedenému má žalobce za to, že Platby jsou v souladu s ustanovením § 111 odst. 3 InsZ vůči věřitelům neúčinné, a proto nadále trvá na svých žalobních tvrzeních a navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě vyhověl žalobě, jak byla podána.**

Podáno s účtou

Za Ing. Lee Loudu
insolvenčního správce dlužníka OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák, advokát v plné moci

Digitálně podepsal
JUDr. Dušan Dvořák